

Čís. 15213.

Kdy lze vyhověti návrhu povinného na zrušení exekuce opřenému o to, že pohledávka vymáhajícího věřitele byla jeho věřitelem zabavena a tomuto věřiteli přikázána k vybrání, a že tento povolil povinnému sečkání.

(Rozh. ze dne 20. května 1936, R II 184/36.)

Smírem ze dne 2. října 1935 se povinný zavázal zaplatiti vymáhající věřitelce svůj dluh ve splátkách, v nichž zaplatil část tohoto dluhu. Další splátky odepřel platiti tvrdě, že pohledávka vymáhající věřitelky proti němu byla exekučně zabavena čsl. státem (berním úřadem); platební záповědi v této exekuci bylo mu zapověděno plniti jeho vymáhající věřitelce a proto plnil splátky jako poddlužník čsl. státu, s nímž se také dohodl o pokračování v měsíčních splátkách. Z těchto důvodů navrhl, aby byla exekuce proti němu jeho vymáhající věřitelkou vedená zrušena. Ta však nesouhlasila s návrhem na zrušení exekuce poukávající na to, že platební záповěď berního úřadu nemá na splatnost vymáhané pohledávky vlivu, zejména že tím nebyla nijak dotčena otázka zatím nastalé ztráty lhůt, kteréžto právo bylo ve smíru vyhrazeno toliko vymáhající straně a nikoliv bernímu úřadu, a že povinný se též zavázal v důsledku ztráty lhůt zaplatiti jí ihned celou pohledávku. P r v ý s o u d exekuci zrušil. Berní úřad zabavil nárok na plnění opětujících se dávek, příslušející vymáhající věřitelce proti povinnému ze smíru sjednaného 2. října 1935, t. j. na plnění měsíčních splátek na dluh. Doručením této záповědi poddlužníkovi nabyt Čsl. stát na zabavených dávkách zástavního práva a jest oprávněn je vybrati až do výše své vykonatelné pohledávky. Tímto pozbyla vymáhající strana jak věcné, tak i procesní legitimace zabavenou pohledávku dále vymáhati a tudíž i uplatniti nastalou ztrátu lhůt, neboť tato práva podle ustanovení § 308 ex. ř. přešla výhradně na berní úřad jako vymáhajícího věřitele. R e k u r s n í s o u d návrh zamítl. D ů v o d y: Vymáhající věřitel nepozbyl zabavením a přikázáním vymáhané pohledávky práva uplatňovati nastalou ztrátu lhůt, neboť tím nastala pouze změna ohledně osoby k příjmu platu oprávněné, tedy platebního místa, berní úřad se však nemohl dohodnouti s dlužníkem na měsíčních splátkách, poněvadž ve smyslu § 308 ex. ř. usnesení o přikázání pohledávky nezmocňuje vymáhajícího věřitele, aby učinil nějakou dohodu o měsíčních splátkách na účet dlužníkův, nýbrž toto právo zůstalo vyhrazeno nadále vymáhajícímu věřiteli. Ke zrušení exekuce mohla tudíž dáti svolení pouze stěžovatelka (vymáhající věřitelka), a když vyjádřila se proti zrušovacímu návrhu s tím, že dlužník slíbil zaplatiti celou pohledávku, měl soud I. stolice poukázati dlužníka na pořad práva ve smyslu § 40 ex. ř., poněvadž byly tvrzeny sporné okolnosti, které nemohl soud I. stolice řešiti v řízení exekučním, zejména také, pokud se týče výše vymáhané pohledávky.

N e j v ý š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Názor rekursního soudu, že exekuce nemohla býti k návrhu dlužníkovu zrušena, jestliže se vymáhající věřitelka vyjádřila proti návrhu, a byla sporná splatnost a platnost sečkání, jest správný. Dlužník neprokázal uspokojení vymáhající věřitelky, ani její povolení k sečkání (§ 40 ex. ř.), vymáhající věřitelka se návrhu opřela, proto správně uznal rekursní soud, že tu není podklad pro zrušení exekuce k pouhému návrhu dlužníkovu.

Čís. 15214.**Kdy nastává zánik pojistného zájmu při pojištění silostroje.**

(Rozh. ze dne 20. května 1936, Rv II 897/34.)

Proti žalobě na zjištění, že pojišťovací smlouva byla uzavřena žalobkyní se žalovaným, a na zaplacení pojistných prémie namítl žalovaný, že pojištěné motorové vozidlo zcizil již v roce 1932, takže pojišťovací smlouva zanikla uhasnutím zájmu na pojištění. **P r v ý s o u d** žalobu zamítl. **O d v o l a c í s o u d** uznal podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

Důvody:

Podle pojistky byl jako pramen nebezpečí uveden: provoz motorového vozidla (jednosedadlového motorového kola bez přívěsného vozíku, 2.50 HP) řízeného pojistníkem jako vlastníkem. Pojistný zájem při tomto druhu pojištění proti povinnému ručení spočívá v objektivním nebezpečí, že provozem silostroje může povstati nebezpečný stav, který je způsobilý přivoditi pojistnou příhodu. Žalovaný se brání proti placení následné prémie tím, že není již vlastníkem vozidla, ježto je prodal již v květnu 1932 Anně B. K převodu vlastnického práva nestačí však podle § 425 obč. zák. jen titul (kupní smlouva), nýbrž musí nastati i odevzdání a převzetí prodané věci movité. Takové předání a převzetí motocyklu kupitelce se nestalo, naopak ještě nenastala změna držby, poněvadž motocykl je dosud v držení žalovaného, který ho také používá. Žalovaný zdůrazňuje, že Anně B. odevzdal listinné doklady týkající se auta, to však nestačí k převodu vlastnictví věci movité, jež dopouští skutečné odevzdání (§ 427 obč. zák.). Také nepřednesl skutečnosti, z nichž by se dalo usuzovati, že dokazatelným způsobem projevil svou vůli, že bude dále držeti motocykl jménem nabyvatelky (§ 428 obč. zák.). Nedokázal-li takto žalovaný převod vlastnictví k vozidlu, nezanikl ani jeho pojistný zájem. Smlouva pojišťovací trvá a žalovaný jest povinen zaplatiti splatnou prémie.